

Prva pravljica

Drevo Krištof

Drevo, ki mu je bilo ime Krištof, je zraslo iz majhnega semena. Njegova mati in oče sta bila visoka hrsta.

Mladika je zrasla v veliko, mogočno, toda osamljeno drevo. Želelo si je družbe; toda kar nekaj letnih časov je še minilo, da so si živali v njegovi mogočni krošnji, praznem duplu in med koreninami poiskale varno zavetje.

Pravljico smo ob glasbi gibalno uprizorili.

Na različne načine smo oblikovali drevesa. Krasile jih bodo naše misli, želje in dejanja.

Posadili smo želod. Kmalu smo zagledali nežno mladiko. Čez zimo bo v varnem zavetju razreda, v pomladnem času pa bomo rastlini poiskali mesto v naravi.

Še vedno kljub temu, da je hladneje, radi gremo na sprehod. Opazujemo, kako se narava pripravlja na počitek. Nam pa še vedno nudi veliko možnosti za igro in druženje.

Razveselili smo se prvega pisma naših prijateljev iz Ledin. V prvi razred so vstopili trije prvošolčki.

Povedali so nam, da so šli v Bolnico Franja, kjer so videli enajst barak, v katerih so med vojno zdravili ranjene partizane. Ogledali so si tudi Kamšt, drugo največje vodno kolo na svetu. Tam jim je vodič povedal od kje so dobili vodo, da je prišla do vodnega kolesa in kako je potem to kolo črpalo vodo iz rudnika.

Ves čas pa so zbirali semena dreves in jih tudi posadili. Jablana že raste.

In nekoč, čez mnogo let, bo takole kljubovala mrazu, vročini, vetru in dežju.